अनानतः पारुच्छेपिः।पवमानः सोमः। अत्यष्टिः।

अया रुचा हरिण्या पुनानो विश्वा द्वेषांसि तरति स्वयुग्वंभिः सूरो न स्वयुग्वंभिः।

धार्र सुतस्य रोचते पुनानो अंकुषो हरिः। विश्वा यद्भुपा परियात्यृक्तभिः सप्तास्येभिर्ऋक्तभिः॥ ९.१११.०१ अया- एतया। हरिण्या- आकर्षणद्यक्तिसंपन्नया। रुचा- दीह्या। स्वयुग्भिः- स्वरिद्माभिः। सूरो न- सूर्य इव। विश्वा द्वेषांसि- सर्वाणि द्वेषभावनानि। तरित। सुतस्य- निष्पन्नस्य रसस्य। धारा। रोचते- शोभते। पुनानः- पवमानः। अरुषः- रोचमानः। हरिः- आकर्षको रसः। सप्तास्येभिः- सप्तमुखेभूर्भुवःसुवरादिभिः। ऋक्वभिः- मन्त्रवद्भिः। विश्वा रूपा- सर्वाणि रूपाणि। परियाति- परितोभिसरित ॥१॥

त्वं त्यत्पंणीनां विदो वसु सं मातृभिर्मर्जयसि स्व आ दम ऋतस्य धीतिभिर्दमे।

प्रावतो न साम तद्यत्रा रणेन्ति धीतर्यः। त्रिधातुभिररुषीभिर्वयौ द्धे रोचेमानो वयौ द्धे॥ ९.१११.०२ त्वम्। त्यत्- ताम्। पणिभिः- पणिभिर्द्धृताम्। वसु- संपदम्। विदः- अलभथाः। ऋतस्य-

प्रकृतिनियतिभृतसत्यस्य । धीतिभिः- धारणाभिः । स्वे दमे- स्वसदने । आ- आभिमुख्येन । सम्-सम्यक् । मातृभिः- अद्भिर्मूलशक्तिधाराभिः । मर्जयसि- शोधितो भवसि । यत्र- यस्मिन् सामगाने । धीतयः- चित्तधारणाः । रणन्ति- रमन्ते । तत् । साम- सान्त्वप्रयोगयुक्तगानम् । न- संप्रति । परावतः- परात् स्थानाचिदाकाशात् । श्रूयते । अरुषीभिः- रोचमानेः । त्रिधातुभिः- भूर्भुवरादिभिः त्रिस्थानेः । वयः- हव्यम् । दधे- धृतवान् ॥२॥

पूर्वामनुं प्रदिशं याति चेकितत्सं रिमिर्भर्यतते दर्शतो रथो दैव्यो दर्शतो रथः।

अग्मेन्नुक्थानि पौंस्येन्द्रं जैत्रीय हर्षयन्।वर्ज्रश्च यद्भवेथो अनेपच्युता सुमत्स्वनेपच्युता॥ ९.१११.०३

चेकितत्- जानन्। पूर्वां प्राचीम्। प्रदिशम्- प्रकृष्टां दिशम्। अनु याति- अनुगच्छित। दैव्यो रथः- दिव्यरंहणयुक्तः। दर्शतः- दर्शनीयः सोमः। रिश्मिभः- किरणैः। यतते। पौंस्या- पौरुषयुक्ताः। उक्थानि- मन्त्राः। जैत्राय- जयाय। हर्षयन्- प्रोत्साहयन्तः। इन्द्रम्- परमेश्वरम्। अग्मन्- गच्छिन्ति। वज्रश्च- इन्द्रायुधश्च इन्द्रं प्राप्नोति। यत्- यदा। समत्सु- समरेषु। अनपच्युता- अपराजितौ। भवथः- सोमश्च सूर्यश्च भवथः॥३॥